

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 2 juli 2014

505/2014

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

Utfärdad i Nådendal den 27 juni 2014

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 11 §, 71 § 6 punkten, 133 r—133 y § samt rubriken för II avdelningen och rubriken för 13 kap.,

av dem 71 § 6 punkten sådan den lyder i lag 1767/1995, 133 r och 133 t § sådana de lyder i lag 971/2002, 133 s § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 133 u § sådan den lyder i lagarna 331/2005 och 605/2009 samt 133 v—133 y § sådana de lyder i lag 605/2009,

ändras 10 §, 13 a § 1 mom., 26 b § 1 mom., 63 d § 1 och 2 mom., 63 g § 1 punkten, 65 och 66 §, 69 c § 2—4 mom., 69 g §, 69 h § 1 mom., 69 i §, den finska språkdräkten i 69 j § 1 mom., 70 b §, 72 i § 2 mom., den svenska språkdräkten i 78 a §, 89 § 2 mom., 123 § 3 mom., 131 § 1 mom., rubriken för 12 a kap., 133 d—133 h §, 133 i § 1 mom., 133 k—133 q, 134 och 135 §, 136 § 1 mom., 150 § 2 mom., 156 a § 2 mom., 173 a § 1 mom., 188 a § 2 mom. och 209 a § 2 och 4 mom.,

av dem 10, 65 och 66 §, 69 c § 2—4 mom., 69 g §, 69 h § 1 mom., 69 i §, den finska språkdräkten i 69 j § 1 mom., 133 i § 1 mom. och 136 § 1 mom. sådana de lyder i lag 886/2009, 13 a § 1 mom. och 133 o § sådana de lyder i lag 529/2010, 26 b § 1 mom. sådant det lyder i lag 1767/1995, 63 d § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1392/2010, 63 g § 1 punkten, den svenska språkdräkten i 78 a § och 89 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1486/1994, 70 b § sådan den lyder i lagarna 763/1999 och 915/2001, 72 i § 2 mom. sådant det lyder i lag 763/1999, 123 § 3 mom., 150 § 2 mom. och 156 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 131 § 1 mom. sådant det lyder i lagarna 1486/1994, 940/1999, 686/2010 och 1202/2011, rubriken för 12 a kap., 133 l, 133 m och 133 q § sådana de lyder i lag 971/2002, 133 d och 133 e § sådana de lyder i lagarna 971/2002 och 886/2009, 133 f—133 h, 133 k och 133 n § sådana de lyder i lagarna 971/2002 och 529/2010, 133 p § och 188 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 605/2009 samt 134 §, 173 a § 1 mom. samt 209 a § 2 och 4 mom. sådana de lyder i lag 399/2012, samt

fogas en ny mellanrubrik före 133 d §, en ny mellanrubrik före 133 k § och en ny mellanrubrik före 134 § samt till lagen nya 134 a—134 r §, före 135 § en ny rubrik för II avdelningen och en ny rubrik för 13 kap. samt till lagen en ny 135 a § som följer:

RP 56/2014
FiUB 5/2014
RSv 58/2014

Rådets direktiv 2008/8/EG, EUT nr L 44, 20.2.2008, s. 11-22

10 §

Med utlänning avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utomlands.

13 a §

Skatteförvaltningen kan på ansökan av två eller flera näringsidkare bestämma att dessa när lagen tillämpas ska behandlas som en enda näringsidkare (*skattskyldighetsgrupp*). Näringsidkarna ska ha etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ha ett fast driftställe i Finland.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) för en värdering eller arbetsprestation som säljs åt honom och som ska utföras på varan i Finland och varan efter arbetet återbördas till honom i den medlemsstat från vilken varan ursprungligen transporterades,

2) temporärt för försäljning av hans tjänster,

3) temporärt i ett syfte som skulle berättiga till tillämpning av helt tullfritt temporärt importförfarande, om det vore fråga om import från en stat utanför gemenskapen,

4) för sådan försäljning som nämns i 63 c §, eller

5) för genomförande av sådan försäljning som nämns i 70, 72 a eller 72 d §.

63 d §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett

naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar säte för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

65 §

Försäljningslandet för en tjänst som överläts till en näringsidkare som agerar i denna egenskap ska anses vara Finland, om tjänsten överläts till köparens fasta driftställe här i landet, såvida inte något annat anges nedan. Om en sådan tjänst inte överläts till ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här.

66 §

Försäljningslandet för tjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara Finland, om de överläts från ett fast driftställe i Finland, såvida inte något annat anges nedan. Om en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här.

69 c §

Försäljningslandet ska anses vara Finland

om transportmedlet hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om köparen är etablerad här eller är bosatt eller stadigvarande vistas här.

När ett fartyg avsett för fritidsbruk överläts till någon annan än en näringsidkare anses försäljningslandet vara Finland, utom vid korttidsuthyrning, om fartyget överläts till köparens förfogande här och det överläts från sätet för säljarens här etablerade ekonomiska verksamhet eller fasta driftställe.

Försäljningslandet anses inte vara Finland när fartyg avsedda för fritidsbruk överläts till andra än näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om ett sådant fartyg överläts till köparens förfogande från sätet för säljarens etablerade ekonomiska verksamhet eller fasta driftställe i en annan stat och det överläts i den staten.

69 g §

En resebyråttjänst enligt 80 § som överläts till en näringsidkare ska anses vara såld i Finland, om den överläts från ett fast driftställe som är beläget här. När en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe ska den anses vara såld i Finland, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

69 h §

Immateriella tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska inte anses vara sålda i Finland, om de överläts till en köpare som är etablerad utanför gemenskapen eller som är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen.

69 i §

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.

70 b §

Skatt betalas inte på försäljning av varor som medförs som bagage till en passagerare som inte är bosatt eller stadigvarande vistas

inom gemenskapen eller i Norge, om det utreds att passageraren, så som föreskrivs genom förordning av statsrådet, har fört ut varorna oanvända från gemenskapen under de tre följande månaderna efter försäljningsmånaden och om det vederlag som uppburits hos passageraren är minst 40 euro.

Skatt betalas inte på försäljning av en vara eller en grupp av varor som normalt utgör en helhet till en person som är bosatt eller stadigvarande vistas i Norge och som i omedelbar anslutning till försäljningen har medfört varorna som bagage till Norge och där betalt mervärdesskatt i samband med införseln. En ytterligare förutsättning är att varans eller varugruppens försäljningspris exklusive skatt är minst 170 euro.

Skatt betalas inte på försäljning i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 i tullkodexen eller på försäljning i ett lager enligt 72 j § av varor för att medföras som bagage till dem som reser utanför gemenskapen. Till en person som är bosatt eller stadigvarande vistas i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfym, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

72 i §

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 1 mom. 6 punkten för utrustning av ett luftfartyg, eller för att säljas enligt 70 § 1 mom. 7 och 8 punkten och 2 mom. eller 70 b § 3 mom. eller för att säljas på en plats som avses i 70 b § 3 mom. till resande till en annan medlemsstat för att medtas som bagage.

78 a §

Från skattegrunden får dras av sådana års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningsgottgörelser, överskottsåterbärningar och andra sådana rättelseposter samt ersättning för återsända förpackningar och transportförnödenheter som säljaren beviljat och som gäller gemenskapsinterna förvärv av skattepliktiga varor.

89 §

Om importören är någon annan än en nä-

ringsidkare eller en juridisk person som inta- gits i registret över mervärdesskattskyldiga, är skattegrunden för skatten på ett datame- dium och ett därpå lagrat ADB-specialpro- gram det sammanlagda värdet av datamediet och ADB-specialprogrammet.

123 §

Med *etableringsstat* avses den stat där nä- ringsidkaren har etablerat sätet för sin ekono- miska verksamhet eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

131 §

En näringsidkare har rätt att få återbäring för den skatt som inkluderats i ett förvärv av en vara eller tjänst, om förvärvet har samband med

1) verksamhet som är skattefri enligt 56 eller 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e eller 72 h §,

2) försäljning av finansiella tjänster enligt 41 §, av försäkringstjänster enligt 44 § eller av sedlar och mynt som enligt 59 § 1 punkten är skattefria, om köparen är en näringsidkare som varken har etablerat sätet för sin ekono- miska verksamhet eller har ett fast driftställe i gemenskapen eller om försäljningen har di- rekt samband med varor avsedda att exporte- ras utanför gemenskapen,

3) verksamhet för vilken köparen är skatt- skyldig enligt 8 a—8 c §, eller

4) försäljning som sker utomlands, om denna hade medfört skattskyldighet eller be- rättigat till återbäring enligt 1—3 punkten, om verksamheten hade bedrivits i Finland.

12 a kap.

Särskilda ordningar för radio- och televi- sionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

En särskild ordning som ska tillämpas på skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen

133 d §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen har rätt att använda den sär-

skilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 e—133 j §, om den skattskyldige säljer radio- och televisionssändningar, elek- troniska tjänster eller teletjänster till någon annan än en näringsidkare som är etablerad inom gemenskapen eller är bosatt eller sta- digvarande vistas inom gemenskapen.

133 e §

Med *skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen* avses vid tillämpning av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen och som inte med stöd av artikel 214 i mer- värdesskattedirektivet är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

Som *identifieringsmedlemsstat* anses vid tillämpning av den särskilda ordningen enligt 133 d § den medlemsstat som en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen kontaktar för att anmäla när verksamhet en- ligt 133 d § inleds.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där radio- och televisionssänd- ningar, elektroniska tjänster eller teletjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedi- rektivet.

133 f §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer Finland som identifieringsmedlemsstat ska på elektronisk väg till Skatteförvaltningen göra anmälan om att verksamhet som avses i 133 d § inleds.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer en annan med- lemsstat än Finland som identifieringsmed- lemsstat samt som är skyldig att betala skatt till Finland, ska iaktta motsvarande bestäm- melser som tillämpas i identifieringsmed- lemsstaten.

133 g §

En i 133 f § 1 mom. avsedd skattskyldig införs i ett identifieringsregister och tilldelas ett individuellt identifieringsnummer. Skatte- förvaltningen meddelar på elektronisk väg den skattskyldige identifieringsnumret.

En skattskyldig avregistreras, om

1) den skattskyldige meddelar att den inte

längre utför radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster,

2) det på annat sätt kan antas att den skattepliktiga verksamheten har upphört,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller om

4) den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och har valt en annan medlemsstat än Finland som identifieringsmedlemsstat samt som av denna anledning har införts i denna medlemsstats identifieringsregister ska också införas i det register som avses i 1 mom.

133 h §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster har sålts under skatteperioden eller inte. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet, utan skatt, på radio- och televisionssändningarna, de elektroniska tjänsterna och teletjänsterna under skatteperioden, de motsvarande totala skattebeloppen fördelade på skattesatser och den skattesats som ska tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttä motvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 i §

Det i 133 h § 2 mom. 3 punkten avsedda

sammanlagda beloppet av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska betalas av en skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

— — — — —
Särskilda ordningar för skattskyldiga som är etablerade i en annan gemenskapsstat än konsumtionsmedlemsstaten

133 k §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 l—133 q §, om den skattskyldige säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till andra än näringsidkare som är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten eller som är bosatta eller stadigvarande vistas i konsumtionsmedlemsstaten.

133 l §

Med *skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten* avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen men som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i konsumtionsmedlemsstaten.

Som *identifieringsmedlemsstat* betraktas vid tillämpning av en särskild ordning som avses i 133 k § den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den skattskyldige inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, den medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe.

För en skattskyldig som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen men har flera fasta driftställen där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där det fasta driftställe är beläget i fråga om vilket den skattskyldige anmäler att den kommer att använda denna särskilda ordning. Den skattskyldige är bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den

medlemsstat där radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.

133 m §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska elektroniskt göra en anmälan till Skatteförvaltningen om inledande av verksamhet som avses i 133 k §.

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland samt som ska betala skatt till Finland, ska iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 n §

En skattskyldig som avses i 133 m § 1 mom. ska i fråga om försäljningar inom ramen för den särskilda ordningen införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §. Det individuella identifieringsnummer ska användas som tidigare tilldelats den skattskyldige för fullgörande av dennes förpliktelser i anslutning till skattskyldigheten.

En skattskyldig som avses i 1 mom. ska uteslutas från den särskilda ordningen om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre tillhandahåller radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster,

2) det annars kan antas att den skattskyldiges verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen har avslutats,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för användning av den särskilda ordningen, eller om

4) den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska införas i det identifieringsregister som avses i 133 g § 1 mom. för försäljningar i Finland inom ramen för den särskilda ordningen. Som individuellt identifieringsnummer används det identifierings-

nummer för mervärdesskatt som den skattskyldige tilldelats av identifieringsmedlemsstaten.

133 o §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om den skattskyldige under skatteperioden har eller inte har sålt radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet, exklusive skatt, på radio- och televisionssändningarna, de elektroniska tjänsterna och teletjänsterna under skatteperioden, de motsvarande totala skattebeloppen fördelade på skattesatser och den skattesats som ska tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Om den skattskyldige utöver ett fast driftställe i Finland dessutom någon annanstans i gemenskapen har ett eller flera driftställen där tjänster tillhandahålls, ska i skattedeklarationen dessutom för varje konsumtionsmedlemsstat uppges totalvärdet av tjänsterna inom ramen för den särskilda ordningen för varje sådan medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe, samt identifieringsnumret för varje driftställe.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 p §

En skattskyldig som avses i 133 o § 1 mom. ska betala det sammanlagda skattebe-

lopp som enligt 133 o § 2 mom. 3 punkten ska redovisas för en skatteperiod senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttä motvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 q §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i Finland, får inte göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med skattepliktig verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen, om inte något annat föreskrivs i 2 mom. Däremot har den skattskyldige, trots vad som föreskrivs i 122 § 1 mom., rätt till återbäring enligt 122 §.

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 162 § göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

Rätten till återbäring och till avdrag enligt 2 mom. gäller endast skatt som med stöd av bestämmelserna i 10 kap. hade kunnat dras av om den skattskyldige skulle ha varit skyldig att betala skatt för sin verksamhet enligt lagens allmänna bestämmelser.

Gemensamma procedurbestämmelser

134 §

Den särskilda ordningen ska tillämpas på all försäljning som avses i 133 d eller 133 k § när säljaren är en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Den ska dock inte tillämpas på försäljning till juridiska personer som har införts i registret över mervärdesskattskyldiga men som inte är näringsidkare.

Bestämmelserna i 9 § 1 mom. ska inte tillämpas på försäljning som avses i 133 d eller 133 k § till juridiska personer som inte är näringsidkare och som inte är införda i

registret över mervärdesskattskyldiga, när säljaren är en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

134 a §

Skatteförvaltningen ska på elektronisk väg underrättas om ändringar i de uppgifter som lämnats i inledningsanmälan samt om att verksamheten upphör eller ändras så att den skattskyldige inte längre är berättigad att använda den särskilda ordningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om att verksamheten inleds samt om sättet att lämna inledningsanmälan och de uppgifter som avses i 1 mom.

134 b §

Skatteförvaltningen underrättar på elektronisk väg en skattskyldig som avses i 133 g § 1 mom. och 133 n § 1 mom. om registrering och avregistrering samt om att den skattskyldige, med avvikelse från anmälan, inte har registrerats eller avregistrerats.

134 c §

En skattedeklaration ska avges i euro. Om försäljningen har skett i annan valuta ska i deklarationen användas växelkursen för skatteperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som Europeiska centralbanken offentliggör för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, enligt växelkurserna nästa dag då de offentliggörs.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur deklARATIONER ska avges enligt 133 h och 133 o §.

134 d §

I samband med betalningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska hänvisning göras till den skattedeklaration som utgör grund för betalningen. Skatten ska betalas till ett bankkonto i euro som Skatteförvaltningen bestämmer.

134 e §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska ha tillräckligt detaljerad bokföring över affärsverksamhet inom ramen för ordningen, för att konsumtionsmedlemsstaten

ska kunna fastställa riktigheten av den skattedeklaration som avses i 130 h och 133 o §.

På begäran ska uppgifterna på elektronisk väg ställas till Skatteförvaltningens förfogande, om Finland är identifieringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.

Uppgifterna ska förvaras i tio år från utgången av det kalenderår då affärstransaktionen genomfördes.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. i tillämpliga delar iakttagas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 g §

Bestämmelserna i 13 kap. om periodisering ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 h §

Bestämmelserna i 147 § 1 mom. om betalning av skatt ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra avdrag enligt 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet återbäras till den skattskyldige.

134 i §

Skatteförvaltningen handlägger ärenden angående skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 j §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt i 164 § 1 mom. om deklarationsskyldig-

het och skatteperiod ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt i 165 § om sammandragsdeklaration ska tillämpas på skattedeklarationer från skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 k §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och som inte är etablerad inom gemenskapen ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan stat än Finland, ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 175 § 1 mom. om under rättelse till skattskyldiga om registreringsåtgärder ska inte tillämpas på skattskyldiga som avses i 1 eller 2 mom. i denna paragraf.

134 l §

Bestämmelserna i 19 kap. om påförande av skatt ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 m §

Skatteförvaltningen ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne har deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. ska tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om förpliktelser som baserar sig på en periodskattedeklaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. eller 133 p § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med skattebetalningen betala skattetillägg på eget initiativ.

Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för den.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

134 n §

Bestämmelserna i 20 kap. om handledning och förhandsavgörande ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

134 o §

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen har uppgett den skatt som för en skatteperiod ska redovisas till Finland till ett för högt belopp, ska den överbetalda skatten återbäras till den skattskyldige på ansökan eller på basis av annan utredning. Skatten kan återbäras senast det tredje kalenderåret efter utgången av det kalenderår för vilket den skattskyldige har uppgett skatten till ett för högt belopp eller också senare, på yrkande som den skattskyldige har framställt senast vid nämnda tidpunkt.

Vid tillämpningen av 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågasatt skatteperiod hänförs sig räkenskapsperiod för skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.

134 p §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 q §

Bestämmelserna i 209 b § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på skattskyldiga

som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 r §

Bestämmelserna i 218 § 3 mom. om mervärdeskatteförseelse ska tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om denne trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h, 133 m, 133 o, 134 a eller 134 e §.

II AVDELNINGEN

13 kap.

Periodisering

135 §

Skatt som ska betalas på försäljning och gemenskapsinternt varuförvärv, skatt som ska avdras och affärshändelser som ska anmälas periodiseras för redovisning av skatten och anmälan av affärshändelser till en kalendermånad i enlighet med detta kapitel.

135 a §

Skatt på försäljning ska hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatten har uppstått enligt 15 och 16 §.

136 §

Under räkenskapsperioden får, i situationer som avses i 15 § 1 mom. 1 punkten, skatt hänföras till den kalendermånad under vilken köparen har debiterats för den levererade varan eller den utförda tjänsten. Om någon debitering inte sker, får skatten hänföras till den kalendermånad under vilken försäljningspriset eller en del av det har inlutit.

150 §

Med *näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen* avses vid tillämpning av detta kapitel näringsidkare som inom gemenskapens territorium varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett

fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

156 a §

Med *näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat* avses näringsidkare som i en annan medlemsstat än Finland har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

173 a §

Om en utlänning inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, förutsätter godkännandet av en ansökan som avses i 12 § 2 mom. att det utses ett sådant av Skatteförvaltningen godkänt ombud som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

188 a §

På skatt som avses ovan i 1 mom. tillämpas

Nådendal den 27 juni 2014

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Undervisnings- och kommunikationsminister *Krista Kiuru*

vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeclaration.

209 a §

Bestämmelserna i 209 b—209 g § ska tillämpas på faktureringen också i situationer som avses i 3 mom., då säljaren levererar varor eller tjänster från ett fast driftställe i Finland eller då varorna eller tjänsterna inte levereras från ett fast driftställe, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska 209 b—209 g § inte tillämpas på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen. En säljare anses vara etablerad i en annan medlemsstat om säljaren levererar varor eller tjänster från ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat eller om leveransen av varor eller tjänster inte sker från ett fast driftställe och säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Denna lag ska tillämpas då skyldigheten att betala skatt uppkommer efter det att lagen har trätt i kraft.